

Beste mensen,

De coronatijd duurt nu een jaar, er is veel gebeurd wat we niet verwacht hadden en het is nog niet voorbij. Nu is het weer de tijd dat gedacht wordt aan het lijden van Jezus. Dit jaar zijn er weer geen uitvoeringen van de Matthäuspassion. Een aantal jaar was een grote manifestatie de "Passion". Daarbij werd in een rondgang door een stad ergens in Nederland het lijdensverhaal van Jezus op actuele wijze uitgebeeld. Er zullen waarschijnlijk weinig paasjubels zijn van: daar juicht een toon, daar klinkt een stem die galmt door heel Jeruzalem. Zal het een stille tijd zijn, terwijl er in deze wereld zoveel in beroering is?

Het afgelopen jaar is er denk ik juist door velen ernstig nagedacht over leven, dood en ziekte. Velen hebben de dreiging meer gevoeld. Onheil kan je zomaar overkomen. Het volk Israël viert binnenkort het pesachfeest. Daarin wordt gedacht aan de doodsengel die voorbij ging. Bloed van een lam hield de dood op een afstand.

Christenen denken aan het kruis. Een kruis lijkt geen bemoedigend teken. We zeggen: ieder huisje heeft zijn kruis, of: die heeft een kruis te dragen. Dat wijst op verdriet. Een kruis is een doodssymbool. Pasen lijkt over doodsdreiging te gaan en het lijden en het verdriet dat mensen kan treffen. Mensen kunnen elkaar ook bewust leed aan doen.

In het geloven gaat het er niet om zwaarmoedig en wanhopig te maken, dat alles op ondergang uitloopt en het leven een doodlopende weg is waarin mensen vastlopen. Geloven is geloven in een uitweg. Het boek waarin Pesach beschreven wordt heet niet voor niets Exodus, uitweg.

Het lijden van Jezus heeft veel met Pesach te maken. Als een lam is Hij omgebracht, Zijn bloed heeft gevloeid om anderen te redden. Zijn komst en afdaling naar deze wereld is een strijd om te overwinnen. Niet alleen tegen de dood en het lijden, maar ook tegen de wortel van het kwaad, de zonde, de boze. Aan het kruis maakt Hij de godverlatenheid mee, Hij lijkt reddeloos verloren: Hij die anderen gered heeft kan zichzelf niet redden, spot men. Lijkt dat ook niet de situatie van ons mensen, loopt onze wereld niet een keer op de klippen? De dood van Jezus wordt ook wel met de doortocht door de Rode Zee vergeleken. Hij daalt met ons af in de diepte, Hij komt er doorheen, met ons, we kunnen weer boven water komen. Hij heeft geworsteld en wij kwamen boven.

Wij hoeven niet ten onder te gaan. Het water leek een graf, Hij is er uit opgestaan. Opstanding doet denken aan opstand. Jezus is in opstand gekomen tegen het kwaad: verlos ons van de boze en vergeef ons onze schulden. Het kwaad en de godverlatenheid hebben niet het laatste woord. Hij wil ons terug begeleiden naar het leven: door een dal van diepe duisternis heen.

De wijze waarop vieringen in deze tijd gehouden zullen worden is misschien anders dan anders, maar de boodschap van de uitweg laat die gehoord worden, juist nu.

Goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk.